

Приятелката (самодоволно):

Та безъ съпругъ и азъ съмъ тука,
но то не значи още скука —
тукъ често флиртъ добъръ намирамъ
и карамъ както си разбирамъ. . .
Пъкъ и мжжътъ ми — где да зная,
въ кой баръ, сега, съ коя гуляе.

Студентъ:

Вижъ тамъ — подъ тая бѣла шапка.

Вторъ студентъ:

Е, да: женичка — росна капка.

Третъ студентъ:

Азъ другата, отсамъ, познавамъ —
любовъ на дребно разпродава.

Първитъ двама (съ ирония):

По тази частъ ти вещь си вече,
познавашъ всѣка — отъ далече.

Третиятъ (убедително):

Съ Мите, съ Алфредъ, съ Хасанъ и съ Буко
и съ още колко други тука
ний можемъ да я срещнемъ вечеръ,
подъ ржчка, въ разговоръ сърдеченъ.
За нея нѣма чинъ и класа,
ни проста, нито висша раса,
а казватъ, че била германка
и мжжъ ѝ — собственикъ на банка.

Първитъ двама:

Тогава щомъ е тѣй — полека,
че туй остава на човѣка —
една случайна малка радостъ
въвъ споменъ за живѣна младостъ.

Третиятъ (наставнически):

Не бива, смѣтамъ, като луди,
да гонимъ нощни пеперуди.